

SUSUZ TOPRAK NİJERYA

Göhan Apsay | Fikir Sanat Eserleri

SUSUZ TOPRAK

NİJERYA

Eser, pencereden dışarıyı seyre dalmıştı. Tam o sırada yan sıradaki arkadaşlarına gözü takıldı. Arda, elindeki kâğıtları buruşturup uzaktan çöpe atarken, basket atıyormuş gibi nişan almıştı. Hedefi tutturamayınca kâğıt topu yerde öylece kalmıştı. Arda onları görmezden gelip yerde bırakmıştı.

Kuzey, sırasının üzerini adeta çöp müzesine çevirmiş, kalemtıraş artıklarıyla sessiz bir sergi açmıştı.

Can ise az önce yediği gofretin paketini çöpe atmak yerine, ninja gibi hızlı hareketlerle sıranın altına iteklemişti. Sanki paket görünmez olunca sorun da ortadan kalkacaktı.

Dört arkadaş, dördüncü sınıfta okuyorlardı. Ancak bu dörtlü içinde çevreye karşı duyarlı tek kişi Eser'di. Arkadaşları Arda, Kuzey ve Can ise onun tam tersiydiler. Sanki çevreye verdikleri zarardan hiç haberdar değillerdi.

Eser her defasında arkadaşlarının çevreye karşı umursamaz tavırlarını düzeltmeye çalışıyordu. Onların çöplerini topluyor, defalarca uyarıyordu. Özellikle okul bahçesinde yere çöp atmamaları konusunda arkadaşlarıyla sürekli tartışıyordu. "Zaten temizlikçi var." şeklindeki çıkışları, Eser'i çileden çıkarıyordu.

Eser'i en çok üzen de lavaboların musluklarını sonuna kadar açıp birbirlerini ıslatmalarıydı. Onların en sevdiği eğlenceydi. Eser ne kadar "Durun! Okula ve çevreye zarar veriyorsunuz! Suyu boşa akıtmayın!" dese de arkadaşları onu dinlemez, hatta çoğu zaman onu da sırlsıklam ederlerdi.

Okul Su Altında

Eser, suyu asla boşa akıtmazdı ama öğretmenleri onu ıslak halde görünce, o da arkadaşlarıyla birlikte aynı cezayı alıyordu. İçten içe büyük bir haksızlığa uğradığını düşünse de arkadaşlarına olan sevgisi ve çevreyi koruma isteği onu suskun bırakıyordu. Eser, arkadaşlarına bakarken, “Keşke onlar da çevreyi benim kadar sevebilseler.” diye söylendi.

Bir gün teneffüste arkadaşlarıyla bahçede top oynuyorlardı. Can’ın aklından çılgın bir fikir çıktı. “Arkadaşlar, hadi bir çılgınlık yapalım! Okulun su vanalarıyla oynayalım. Suyu keselim sonra birden açalım. Çeşmelerden herkesin yüzüne su fışkırsın, ne komik olur!” dedi.

Arda ve Kuzey biraz tereddüt etseler de Can’ın bu çılgın fikri onlara da eğlenceli gelmeye başladı. Birbirlerine baktılar, gülüşüler ve sonunda teklifi kabul etmeye karar verdiler.

Eser ise bu duruma anında karşı çıktı. “Asla olmaz! Böyle bir şey yapmayın! Okulun su vanalarıyla oynamak ne demek? Hem boşa su harcamış oluruz hem de başımızı belaya sokarız!” diye itiraz etti.

Eser, arkadaşlarını durdurmak için elinden geleni yaptı. Onları defalarca uyardı. Ne yazık ki, kimse onu dinlemedi. Can, Arda ve Kuzey, Eser’in uyarılarını dinlemeden planlarını uygulamak için harekete geçtiler. Eser’in çaresiz bakışları arasında su vanalarının bulunduğu depoya doğru koşmaya başladılar.

Eser de çaresizce arkalarından koştu. Nefes nefese kalmış, onları yakalamaya çalışıyordu ama boşunaydı. Can, Arda ve Kuzey çoktan su vanalarına ulaşmış, onları gelişigüzel bir şekilde çevirmeye başlamışlardı bile.

“Yapmayın arkadaşlar!” diye bağırdı Eser. Sesi kısılmıştı ama arkadaşları onun sesini duymuyor gibi davranıyorlardı. Onlar için bu durum inanılmaz eğlenceliydi. Şimdi okulun en güçlü, en afacan öğrencileri onlar olacaktı. Kafalarında öyle düşünceler dolanıyordu ki, bu onları daha da hırslandırılıyordu.

Arda tüm gücüyle vanayı çevirdi. Tam o sırada büyük bir gürültü koptu. Sanki bir felaket olmuştu! Okulun su boruları patlamış, her yer suyla dolmuştu. Koridorlar bir anda küçük bir göle dönmüştü.

Arkadaşları ve öğretmenleri korkuyla dışarıya fırlamıştı. Öğrencilerin çoğu sıırıslıklam olmuş, hıçkırı hıçkırı ağlıyorlardı. Can, Arda ve Kuzey bu kadarını beklemiyordu. Yüzlerindeki gülümseme donmuş, şaşkınlıkla birbirlerine bakıyorlardı.

Yaptıkları eğlenceli şaka, korkunç bir felakete dönüşmüştü. Öğretmenler, öğrencileri sakinleştirmeye çalışıyordu.

Eser Haksız Yere Ceza Alıyor

Bazı öğretmenler de patlayan borulara müdahale etmek için okulun arkasındaki depoya doğru koştular. Ortalıkta kimsecikler yoktu ama suçluları bulmaları uzun sürmedi. Olayı gören diğer öğrenciler, Can, Arda ve Kuzey'i hemen ele verdiler. Tabii aralarında tamamen suçsuz olan Eser de vardı.

Eser ve arkadaşlarının aileleri okula çağrıldı. Dört arkadaş okuldan bir hafta uzaklaştırma cezası aldı.

Eser'in ailesi bu yaşananlara anlam veremiyordu. Onlar çevreye duyarlı bir çocuk yetiştirdiklerini düşünüyorlardı. Eser her ne kadar kendini savunmaya çalışsa da kimseyi suçsuz olduğuna ikna edemedi.

Gözyaşları içinde haksız yere ceza aldığını, arkadaşlarını defalarca uyardığını anlatmaya çalışsa da sonuç değişmedi. Arkadaşlarıyla beraber cezasını çekecekti.

Eser, ceza aldığı hafta boyunca, doğru dürüst yemek yememiş, sanki suçu kendi işlemiş gibi vicdan azabı çekmişti. Ama bu süreç içinde bile çevreye duyarlı olmayı ihmal etmemişti. Etrafında ne zaman çöp görse toplamış; etraftaki kedi, köpek, kuş gibi hayvanlara su ve mama kabı bırakmıştı. Plastik atıklarla onlara yuva bile yapmıştı.

Bir hafta sonra cezaları bitip okula döndüklerinde Eser; Can, Arda ve Kuzey'le hiç konuşmadı. Teneffüste yanına geldiklerinde ise yüzünü hep başka tarafa çevirdi.

Bir gün Can çekine çekine arkadaşına yaklaşıp, “Eser, hadi gel birlikte top oynayalım.” dedi. Eser başını bile çevirmeden, “Ben başka arkadaşlarımla oynayacağım.” diye kısa bir cevap verdi.

Arda şaşkınlıkla Kuzey'e baktı. "Gerçekten çok kızmış." diye fısıldadı. Kuzey iç çekti. "Evet, hiçbir şey eskisi gibi değil." dedi.

Eser, çok samimi olduğu, sıkı fıkı olduğu arkadaşlarıyla tenefüslerde buluşmuyor; başka arkadaşlarla oyun oynuyor, onlardan uzak duruyordu. Can, Arda ve Kuzey'i seviyor olsa da başını belaya soktukları için onlara yüz vermek istemiyordu.

Can, bir gün Eser'le tekrar konuşmaya çalıştı. "Biz eğlenmek istemiştik. Olayın bu kadar büyüyeceğini bilmiyorduk." dedi. Eser, arkadaşının yüzüne bakmadan konuştu. "Bazı eğlenceler komik değildir. Özellikle başkalarına zarar veriyorsa." dedi ve uzaklaştı.

Can, Arda ve Kuzey çok üzgündü. Yaptıkları hatanın bu kadar kötü sonuçlanacağını tahmin etmemişlerdi. Okulda, diğer arkadaşlarının kızgın bakışları altında yürümek zorunda kaldılar.

“Baksana, herkes bize bakıyor.” dedi Arda.
“Keşke o gün su vanalarıyla oynamasaydık.”
diye mırıldandı Kuzey. Can başını önüne eğdi.
“Eser’in bizimle konuşmaması her şeyden daha
kötü.” dedi.

Eser’in onlarla konuşmaması arkadaşlarını
derinden etkilemişti. Kendi eğlencelerinin baş-
kalarına zarar vereceğini acı bir şekilde
öğrenmişlerdi. Uzun süre öğretmenle-
rinin yüzüne bile bakamadılar.

Arda, “Keşke zamanı geri alabilsek.” dedi.

Yaptıklarından pişmanlık duyuyorlardı. Sürekli Eser’le yeniden arkadaş olmanın yollarını aradılar.

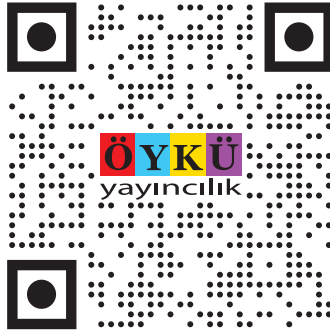
Sınıfta oluşan bu sessizlik herkesin dikkatini çekmişti.

Bir gün öğretmenleri Lale Hanım heyecanla sınıfa girdi. Gözleri parlıyordu. “Çocuklar! Uzun zamandır okulumuzun katılmak istediği bir proje vardı. Sonunda projeye katılmaya hak kazandık!” dedi. Sınıfta bir uğultu yükseldi. Herkes merakla projenin ne olduğunu öğrenmek istiyordu. Lale Hanım sesini biraz daha yükselterek devam etti, “Bu projenin konusu, DÜNYAMIZDA SU KİTLİĞİNİ NASIL ÇÖZERİZ!” dedi.

Lale Hanım’ın sözleri sınıfta büyük bir heyecan yarattı. “Bu konuyu iyice araştırın çocuklar. İstedığınız gibi gruplar halinde projenizi hazırlayın. Bununla ilgili yaratıcı, yenilikçi projeler bekliyorum sizden. Seçilen en iyi proje,

Hikâyenin tamamı 72 sayfadır.
Öykünün devamını merak mı ettin?
Seçkin Kitapçılardan Temin
edebilirsin.

İyi ki Öykülerim Var...

www.oykuyayincilik.com • www.oykuekitap.com